

Sygn. akt VIII C 107/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 1 grudnia 2017 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi w VIII Wydziale Cywilnym

w składzie: przewodniczący: SSR Bartek Męcina

protokolant: st. sekr. sąd. Ewa Ławniczak

po rozpoznaniu w dniu 27 listopada 2017 roku w Łodzi

sprawy z powództwa (...) spółka z o.o. w Ł.

przeciwko K. D.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanej K. D. na rzecz powoda (...) spółka z o.o. w Ł. kwotę 4.320,98 zł. (cztery tysiące trzysta dwadzieścia złotych dziewięćdziesiąt osiem groszy) wraz z odsetkami ustawowymi, przy czym od dnia 1 stycznia 2016 r. z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 23 grudnia 2015 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 1.117 zł. (jeden tysiąc sto siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu,
2. oddala powództwo w pozostałej części,
3. nakazuje pobrać od K. D. na rzecz Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego dla Łodzi- Widzewa w Łodzi kwotę 297,95 zł. (dwieście dziewięćdziesiąt siedem złotych dziewięćdziesiąt pięć groszy) tytułem zwrotu uiszczonych tymczasowo kosztów sądowych.

Sygn. akt VIII C 107/16

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 13 listopada 2015 roku powód (...) spółka z o.o. w Ł., reprezentowany przez pełnomocnika będącego adwokatem, wniósł o zasądzenie od K. D. kwoty 4.320,98 zł. wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 12 września 2014 do dnia zapłaty, a także o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu swego żądania powód podniósł, że w wyniku kolizji drogowej w dniu 6 maja 2014 roku uległ uszkodzeniu należący do pozwanej samochód marki B. (...) o nr rej. (...). Sprawca kolizji korzystał z ochrony ubezpieczeniowej w (...) S.A. w W., w związku z czym wobec tego zakładu ubezpieczeniowego złożono wniosek o wypłatę odszkodowania, a sprawa została zarejestrowana pod nr (...). K. D. zleciła powodowi naprawę uszkodzonego pojazdu, upoważniając jednocześnie powoda do odbioru odszkodowania. (...) spółka z o.o. w Ł. sprzedała części oraz dokonała szeregu napraw blacharsko- lakierniczych samochodu marki B. (...) o nr rej. (...). W związku z tym powód wystawił w dniu 28 sierpnia 2014 r. fakturę VAT nr (...) na kwotę 18.354,11 zł. z terminem zapłaty do dnia 11 września 2014 r. K. D. zapłaciła na rzecz powoda kwotę 183,28 zł. z tytułu eksploatacyjnego zużycia amortyzatorów. W dniu 14 października 2014 r. (...) S.A. w W. przyznał odszkodowanie w wysokości 13.849,85 zł. Zatem uwzględniając zapłaconą przez pozwaną kwotę 183,28 zł. z tytułu eksploatacyjnego zużycia amortyzatorów, nadal do zapłaty pozostała kwota 4.320,98 zł. Powód wielokrotnie zwracał się do (...) S.A. w W. o zapłatę brakującej części odszkodowania, jednak bezskutecznie. (...) spółka z o.o. w Ł. zwracał się również wielokrotnie do pozwanej o zawarcie umowy przelewu

wierzytelności przysługującej wobec (...) S.A. w W. z tytułu szkody w pojeździe w związku z kolizją z dnia 6 maja 2014 roku, jednak nie otrzymał odpowiedzi.

(pozew k. 2- 3)

Nakazem zapłaty z dnia 3 grudnia 2015 r. Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym dla Łodzi- Widzewa w Łodzi zasądził od pozwanej na rzecz powoda dochodzoną pozwem kwotę wraz z kosztami procesu.

(nakaz zapłaty k. 19)

Powyższy nakaz K. D., reprezentowana przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, zaskarżyła w całości, wnosząc o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwana potwierdziła, że przysługuje jej wobec (...) S.A. w W. wierzytelność z tytułu szkody w pojeździe z dnia 6 maja 2014 r. oraz, że upoważniła powoda do przyjęcia odszkodowania. Pozwana wyjaśniła, że nie odpowiedziała na propozycję powoda zawarcia umowy cesji wierzytelności przysługującej wobec (...) S.A. w W., jednak było to spowodowane złym stanem zdrowia pozwanej oraz jej pobytem w szpitalu. Na koniec pozwana wskazała, że adresatem roszczenia powoda powinien być (...) S.A. w W..

(sprzeciw k. 22- 24)

W toku dalszego postępowania stanowisko stron nie uległo zmianie.

(protokół rozprawy k. 173)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 6 maja 2014 roku w wyniku kolizji drogowej uległ uszkodzeniu należący do K. D. samochód marki B. (...) o nr rej. (...). Sprawca kolizji korzystał z ochrony ubezpieczeniowej w (...) S.A. w W.. W związku z tym w wymienionym zakładzie ubezpieczeniowym pozwana złożyła wniosek o wypłatę odszkodowania. Sprawa została zarejestrowana pod nr (...).

(bezsporne, druk zgłoszenia szkody w pojeździe k. 129- 130)

W dniu 15 maja 2014 r. K. D. zleciła (...) spółce z o.o. w Ł. naprawę uszkodzonego pojazdu. Jednocześnie pozwana upoważniła powoda do odbioru od (...) S.A. w W. odszkodowania za naprawę samochodu marki B. (...) o nr rej. (...). Ponadto pozwana zobowiązała się do natychmiastowego uregulowania należności po otrzymaniu wezwania, w przypadku odmowy zapłaty za naprawę przez zakład ubezpieczeniowy z jakichkolwiek przyczyn niezawinionych przez powoda.

(upoważnienie k. 8, zlecenie blacharsko- lakiernicze k. 9)

(...) spółka z o.o. w Ł. sprzedała części oraz dokonała szeregu napraw blacharsko- lakierniczych samochodu marki B. (...) o nr rej. (...). W związku z tym powód wystawił w dniu 28 sierpnia 2014 r. fakturę VAT nr (...) na kwotę 18.354,11 zł. z terminem zapłaty do dnia 11 września 2014 r. K. D. zapłaciła na rzecz powoda kwotę 183,28 zł. z tytułu eksploatacyjnego zużycia amortyzatorów.

(bezsporne, faktura VAT k. 10- 11)

Pismem z dnia 14 października 2014 r. (...) S.A. w W. zawiadomił powoda o przyznaniu m. in. odszkodowania z tytułu uszkodzenia samochodu marki B. (...) o nr rej. (...) w wysokości 13.849,85 zł.

(pismo (...) S.A. k. 12)

W dniu 10 grudnia 2014 r. K. D. odebrała od powoda naprawiony samochód.

(zlecenie blacharsko- lakiernicze k. 9)

Pismem z dnia 23 lipca 2015 r. (...) spółka z o.o. w Ł. zwróciło się do pozwanej o zawarcie umowy przelewu wierzytelności przysługującej wobec (...) S.A. w W. z tytułu szkody w pojeździe w związku z kolizją z dnia 6 maja 2014 roku.

(pismo powoda k. 14, potwierdzenie odbioru k. 15)

Uzasadniony koszt naprawy samochodu marki B. (...) o nr rej. (...) przy uwzględnieniu 11 % rabatu na całość naprawy wyniósł 18.516,76 zł. brutto, zgodnie z kalkulacją wykonaną w systemie A..

(opinia pisemna biegłego W. S. k. 149- 151, opinia ustna biegłego W. S. k. 173 v.)

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie powołanych wyżej dowodów w postaci dokumentów, których wiarygodność nie była kwestionowana przez żadną ze stron, a także na podstawie opinii biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej. Dowody te, jako nie nasuwające wątpliwości co do zawartych w nich treści, Sąd uznał w całości za wiarygodne. Zasadnicze znaczenie dla rozstrzygnięcia miała opinia biegłego sądowego W. S.. Jej treść wykazała, że uzasadnione koszty naprawy są wyższe niż kwota odszkodowania przyznana przez ubezpieczyciela w postępowaniu likwidacyjnym. Co prawda strona pozwana zakwestionowała wnioski opinii biegłego zarzucając uwzględnienie w kalkulacji oryginalnych części zamiennych. Jednak na rozprawie biegły W. S. w wyczerpujący sposób odpowiedział na wszystkie zarzuty strony pozwanej. Dlatego też Sąd w pełni oparł się na ustaleniach poczynionych przez biegłego z zakresu techniki samochodowej.

W tak ustalonym stanie faktycznym, Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie w całości.

Dochodzona przez (...) spółka z o.o. w Ł. kwota 4.320,98 zł. stanowi różnicę między wartością dokonanej przez powoda naprawy samochodu marki B. (...) o nr rej. (...) w kwocie 8.511,40 zł., a wypłaconym przez (...) S.A. w W. odszkodowaniem w kwocie 13.849,85 zł., przy czym różnica ulega dalszemu pomniejszeniu o uiszczoną przez pozwaną kwotę 183,28 zł. z tytułu eksploatacyjnego zużycia amortyzatorów.

W rozpoznawanej sprawie bezspornym jest, że w wyniku kolizji drogowej z dnia 6 maja 2014 roku uległ uszkodzeniu samochód pozwanej B. (...) o nr rej. (...). Nie była kwestionowana odpowiedzialność (...) S.A. w W. za szkodę, w związku z ochroną ubezpieczeniową udzieloną na podstawie zawartej umowy ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu sprawcy kolizji drogowej. Bezsporny był także zakres szkody w pojeździe pozwanej, fakt zlecenia jego naprawy (...) spółkę z o.o. w Ł. oraz okoliczność wypłaty na rzecz powoda kwoty 13.849,85 zł. W toku postępowania została jedynie zakwestionowana wysokość żądanego przez powoda roszczenia.

Nie ulega wątpliwości, że pomiędzy stronami doszło do zawarcia umowy na podstawie, której K. D. zleciła powodowi naprawę uszkodzonego pojazdu. Jednocześnie pozwana upoważniła (...) spółkę z o.o. w Ł. do odbioru od (...) S.A. w W. odszkodowania za naprawę samochodu marki B. (...) o nr rej. (...). Ponadto K. D. zobowiązała się, że w przypadku odmowy zapłaty za naprawę przez zakład ubezpieczeniowy z jakichkolwiek przyczyn niezawinionych przez powoda, natychmiast ureguluje należność po otrzymaniu wezwania. Zawarta przez strony umowa stanowi podstawę odpowiedzialności K. D. za zapłatę dochodzonej pozwem kwoty.

Na marginesie można zauważyć, że zakład ubezpieczeń odpowiada w granicach odpowiedzialności sprawcy szkody, za normalne następstwa działania bądź zaniechania, z którego szkoda wynikała. Wysokość odszkodowania winna odpowiadać rzeczywistym, uzasadnionym kosztom usunięcia skutków wypadku i ograniczona jest kwotą określoną w umowie ubezpieczenia (art. 824 § 1 kc). W przypadku zderzenia pojazdów mechanicznych, art. 436 § 2 kc statuuje odpowiedzialność sprawcy szkody na zasadzie winy. Naprawienie szkody (odszkodowanie) w tych granicach

powinno obejmować wszystkie straty, które poszkodowany poniósł wskutek zaistnienia szkody, stanowiące normalne następstwo działania, z którego szkoda wynikała (art. 361 § 2 kc) i następuje, według wyboru poszkodowanego, przez przywrócenie stanu poprzedniego bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Odnosząc się do wysokości odszkodowania, należy mieć tutaj na względzie ugruntowane stanowisko judykatury, podzielane przez Sąd, iż szkoda powstaje z momentem zaistnienia zdarzenia ją wywołującego i z tą chwilą powstaje też obowiązek naprawienia powstałego uszczerbku. Obowiązek ten nie jest przy tym uzależniony od faktycznego dokonania naprawy szkody i wysokości poniesionych kosztów. Odszkodowanie bowiem ma wyrównać uszczerbek majątkowy powstały w wyniku zdarzenia wyrządzającego szkodę, a uszczerbek ten istnieje od chwili wyrządzenia szkody do czasu, gdy zobowiązany wypłaci poszkodowanemu sumę pieniężną odpowiadającą szkodzie ustalonej w sposób przewidziany prawem. Odszkodowanie powinno obejmować zakres szkody z dnia kolizji i cen dokonania naprawy z daty ustalenia odszkodowania (Wyrok Sądu Najwyższego - Izba Cywilna z dnia 7 sierpnia 2003 roku, IV CKN 387/01, L. i powołane tam orzeczenia).

W zakresie uzasadnionych kosztów naprawy pojazdu pozwanej, podstawą ustaleń Sądu była opinia biegłego sądowego W. S.. Biegły w sposób jasny i precyzyjny wskazał wszystkie uszkodzenia, które są wynikiem zdarzenia i wyliczył koszty ich naprawy. Opinia biegłego z zakresu techniki samochodowej potwierdziła, że wskazane przez powoda koszty naprawy samochodu marki B. (...) o nr rej. (...) w wysokości 18.354,11 zł. są w pełni uzasadnione. Wobec tego skoro (...) S.A. w W. wypłacił na rzecz powoda kwotę 13.849,85 zł. w toku postępowania likwidacyjnego, Sąd uwzględnił powództwo co do kwoty 4.320,98 zł., jako różnicę pomiędzy poniesionym przez powoda kosztem naprawy, a dokonaną wypłatą, pomniejszoną o kwotę 183,28 zł. uiszczoną przez pozwaną z tytułu zużycia amortyzatorów (18.354,11 zł. - 13.849,85 zł. - 183,28 zł.).

Podkreślić należy, że strona powodowa miała prawo, oprócz żądania należności głównej, żądać odsetek za czas opóźnienia, jako że zgodnie z treścią przepisu art. 481 § 1 k.c., jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik nie ponosi odpowiedzialności, przy czym dłużnik jest w opóźnieniu jeżeli nie spełnia świadczenia w określonym terminie. W ocenie Sądu dochodzone pozwem roszczenie stało się wymagalne od następnego dnia po doręczeniu pozwanej wezwania do zapłaty. Jedyne pismo skierowane do pozwanej, przedstawione przez powoda, sporządzone w dniu 23 lipca 2015 r., zawiera wyłącznie prośbę o podpisanie umowy cesji wierzytelności. W związku z tym należało uznać, że pierwsze wezwanie K. D. do zapłaty dochodzonej kwoty nastąpiło w dniu doręczenia pozwanej odpisu pozwu wraz z odpisem nakazu zapłaty, czyli w dniu 22 grudnia 2015. Dlatego też Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powoda odsetki ustawowe od dnia 23 grudnia 2015 r. do dnia zapłaty, przy czym od dnia 1 stycznia 2016 r. odsetki ustawowe za opóźnienie, a w pozostałym zakresie dotyczącym zasądzenia odsetek ustawowych za okres od dnia 12 września 2014 r. do dnia 22 grudnia 2015 r. Sąd oddalił powództwo.

Zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu wyrażoną w art. 98 § 1 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Roszczenie powoda zostało uwzględnione w całości. Wobec tego Sąd w całości obciążył pozwaną obowiązkiem zwrotu powodowi kosztów procesu w łącznej kwocie 1.117 zł. Poniesione przez stronę powodową koszty to opłata od pozwu w wysokości 100 zł, zaliczka na wynagrodzenie biegłego w wysokości 400 zł., opłata sądowa od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł. oraz wynagrodzenie pełnomocnika powoda w wysokości 600 zł. W zakresie ustalania wynagrodzenia pełnomocnika powoda Sąd orzekł w oparciu o § 6 pkt. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

W punkcie 3 wyroku Sąd nakazał pobrać od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 297,95 zł., tytułem kosztów procesu poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa w postaci części wynagrodzenia biegłego W. S..